

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti **R., a. s.** so sídlom v K., zastúpeného **JUDr. D.**, advokátom so sídlom v Košiciach, R., proti žalovanej **Národnej banke Slovenska**, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša č. 1, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č: VG2-15580/2009 z 12. novembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie **z a s t a v u j e .**

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) dňa 11.01.2010 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia Národnej banky Slovenska č: VG2-15580/2009 z 12. novembra 2009, ktorým bolo rozhodnuté, že Mgr. E. poverená výkonom dohľadu na mieste v poisťovni nie je vylúčená vo veci výkonu dohľadu na mieste v dohliadanom subjekte: R., a ktorej námietka zaujatosti sa zamieta.

Žalobu odôvodňoval poukazom na ustanovenie § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o dohľade“), v súlade ktorým podal voči osobe Mgr. E. námietku zaujatosti z dôvodu, že nie je vo vzťahu k žalobkyni nezávislá a nezaujatá a teda ani dohľad vykonávaný u žalobkyne touto osobou nie je nezaujatý a nestranný, a teda je nezákonný.

Namietala, že správny orgán sa v napadnutom rozhodnutí s dôvodmi uvedenými v námietke zaujatosti nevyporiadal dostatočne resp. sa s uvedenými dôvodmi nevyporiadal správne, a jeho rozhodnutie vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Tiež namietala, že doručené rozhodnutie žalovanej neobsahuje všetky zákonne náležitosti rozhodnutia uvedené v § 27 zákona o dohľade a teda trpí závažnými formálnymi vadami, ktoré sú jednoznačným dôvodom pre vyslovenie jeho nezákonnosti a jeho následné zrušenie v plnom rozsahu.

Zároveň namietala aj nezákonnosť postupu žalovanej, nakoľko žalobkyni bola jednoznačne upretá možnosť konať pred orgánom verejnej správy, ktoré právo je garantované Ústavou Slovenskej republiky konkrétne čl. 48 ods. 2.

S poukazovaním na procesné podmienky konania pred najvyšším súdom ako aj na to, že rozhodnutie o námietke zaujatosti podľa § 14 a § 4 zákona o dohľade nemá povahu predbežného rozhodnutia a nemá ani povahu procesného rozhodnutia týkajúceho sa vedenia konania [§ 248 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“)] žiadal, aby súd rozhodnutie Národnej banky Slovenska zo dňa 12.11.2009, číslo: VG2-15580/2009 zrušil a zaviazal žalovanú nahradiť žalobcovi trovy konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmavanie právoplatných rozhodnutí Národnej banky Slovenska (§ 246 ods. 2, písm. a/ OSP a § 33 zákona o dohľade) skúmajúc splnenie podmienok, za ktorých môže správny súd konať vo veci (§ 244, § 247, § 248 a § 250d ods. 3 OSP), oboznámiac sa s obsahom spisov najvyššieho súdu sp. zn. 3SŽ/62/2007, 3SŽ/77/2008, 5SŽ/76/2008 a jeho rozhodnutím vo veci sp. zn. 3SŽz/1/2008 ako aj rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 7/09-18 z 15. januára 2009 a zistil, že žalobu nie je možné meritórne prejednať.

V správnom súdnictve podľa piatej časti OSP (§ 244 a nasl. OSP) preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Podľa § 244 ods. 3 OSP, ktorý všeobecne ustanovuje, aké rozhodnutia môžu byť preskúmané v správnom súdnictve na základe žalôb, musí ísť o také rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. To je prvá podmienka, ktorá musí byť splnená.

Druhou podmienkou je, že musí ísť o také rozhodnutie, ktorým bola fyzická alebo právnická osoba ukrátená na svojich právach, nakoľko v správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Treťou podmienkou je, že musí ísť o právoplatné rozhodnutie správneho orgánu (§ 247 ods. 2 a 3 OSP).

Štvrtou podmienkou, ktorá musí byť splnená, aby mohol súd v správnom súdnictve rozhodnutie správneho orgánu preskúmať, je to, že nejde o rozhodnutie, ktorého preskúmanie je vylúčené podľa § 248 OSP.

Podľa § 248 písm. a/ OSP sudy nepreskúmavajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a **procesné rozhodnutia** týkajúce sa vedenia konania.

Podľa § 250d ods. 3 prvej vety OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, **ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom**, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2 OSP).

V preskúmvanej veci predmetom konania bolo rozhodnutie o námietke zaujatosti osoby poverenej výkonom dohľadu vydané v rámci výkonu finančného dohľadu nad poisťovníctvom a to formou dohľadu na mieste (§ 1, 2 a §§ 6 až 11 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Najvyšší súd z obsahu spisového materiálu zistil, že žalovaný napadnutým rozhodnutím č. VG2-15580/2009 z 12. novembra 2009 ako orgán príslušný podľa § 7 ods. 5 zákona o dohľade nad finančným trhom prerokoval námietku zaujatosti spoločnosti R., a. s. so sídlom G. zo dňa 29. októbra 2009 proti Mgr. E. poverenej výkonom dohľadu na mieste v poisťovni, pričom rozhodol, že Mgr. E. poverená výkonom dohľadu na mieste v poisťovni nie je vylúčená vo veci výkonu dohľadu na mieste v dohliadanom subjekte: R., a ktorej námietka zaujatosti sa zamietla.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o dohľade nad finančným trhom osoba poverená výkonom dohľadu je vylúčená z výkonu dohľadu na mieste, ak so zreteľom na jej vzťah k predmetu dohľadu, dohliadanému subjektu alebo jeho zamestnancom možno mať pochybnosti o jej nezaujatosti.

Podľa § 7 ods. 2 zákona o dohľade nad finančným trhom dohliadaný subjekt, ktorý sa dozvie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že osoba poverená výkonom dohľadu má byť vylúčená z výkonu dohľadu na mieste, je povinný tieto skutočnosti bezodkladne písomne oznámiť Národnej banke Slovenska. V oznámení o námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu námietka zaujatosti smeruje, dôvod, pre ktorý má byť osoba poverená výkonom dohľadu vylúčená z výkonu dohľadu na mieste, kedy sa dohliadaný subjekt dozvedel o tomto dôvode a akými dôkazmi môže byť tento dôvod preukázaný; spolu s oznámením o námietke zaujatosti je účastník konania povinný predložiť dôkazy, ktoré má k dispozícii. Na opakované oznámenie tých istých skutočností a dôvodov sa neprihliada, ak sa už o nich rozhodlo.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o dohľade nad finančným trhom osoba poverená výkonom dohľadu, ktorá sa dozvie o skutočnostiach nasvedčujúcich jej vylúčeniu z výkonu dohľadu na mieste, je povinná bezodkladne písomne oznámiť tieto skutočnosti nadriadenému, ktorý udelil poverenie na výkon dohľadu na mieste, vrátane oznámenia dôvodov a predloženia

dôkazov, na ktorých základe má byť táto osoba vylúčená z výkonu dohľadu na mieste. Člen bankovej rady, vedúci zamestnanec útvaru dohľadu nad finančným trhom tieto skutočnosti písomne oznámi bankovej rade vrátane oznámenia dôvodov a predloženia dôkazov, na ktorých základe má byť vylúčený z výkonu dohľadu na mieste.

Podľa § 7 ods. 5 zákona o dohľade nad finančným trhom o námietke zaujatosti sa rozhodne do desiatich pracovných dní od jej podania. O tom, či osoba poverená výkonom dohľadu je vylúčená z výkonu dohľadu na mieste, rozhoduje jej nadriadený; ak sa námietka zaujatosti týka viacerých osôb poverených výkonom dohľadu, rozhodne o vylúčení z výkonu dohľadu na mieste ich spoločný nadriadený. O vylúčení vedúceho zamestnanca útvaru dohľadu nad finančným trhom alebo člena bankovej rady z dohľadu na mieste rozhodne banková rada; na hlasovaní bankovej rady o vylúčení člena bankovej rady sa nezúčastňuje ten člen bankovej rady, o ktorom sa hlasuje. Na toto rozhodovanie sa nevzťahujú ustanovenia o konaní pred Národnou bankou Slovenska podľa tohto zákona a osobitných zákonov, ani všeobecné predpisy o správnom konaní; proti rozhodnutiu o vylúčení z konania alebo zamietnutí námietky zaujatosti nemožno podať opravný prostriedok.

Rozhodnutie o tom, či je zamestnanec orgánu verejnej správy (ale v súdnom konaní aj sudca, či zamestnanec súdu, či notár) vylúčený z prejednávania a rozhodovania určitej právnej veci, je vždy rozhodnutím procesným.

V zmysle ustálenej súdnej judikatúry najmä Najvyššieho správneho súdu Českej republiky (pozri bližšie napr. rozsudok vo veci sp.zn. 3 Afs 20/2003, či 5 As 69/2006 – www.nssoud.cz, ako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. vo veciach sp. zn. 3SŽ/62/2007 či 3SŽ/77/2008) - www.supcourt.gov.sk) rozhodnutie správneho orgánu o vylúčení pracovníka je rozhodnutím, ktorým sa iba upravuje vedenie konania a ktoré nie preskúmateľné samostatnou žalobou v správnom súdnictve. Takéto rozhodnutie preto musí predchádzať rozhodnutiu o veci samej, aby prípadné vady konania spôsobené nesprávnou aplikáciou príslušných právnych prepisov bolo možné namietat' v konaní o žalobe proti meritórnemu rozhodnutiu.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky ustálil, že napadnuté rozhodnutie nie je individuálnym správnym aktom, ktorým by opatrením alebo rozhodnutím prijatým pri výkone správy verejným orgánom, ktoré priamo zasahuje

do práv, slobôd alebo záujmov osôb a ktorým by bolo rozhodnuté vo veci samej. Ide o procesné rozhodnutie vydané v rámci výkonu dohľadu žalovaného na mieste podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o dohľade nad finančným trhom, t. j. o procesné rozhodnutie, ktoré v zmysle § 248 písm. a/ OSP súd samostatne nepreskúmava. Nezákonnosť tohto rozhodnutia – jeho vady bude možné namietať až v konaní o žalobe proti rozhodnutiu žalovaného vo veci samej. Tým nedôjde ani porušeniu jeho práv na prejednanie veci nezávislým a nestranným súdom (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) ani jeho práva na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy v zmysle článku 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ani k žalobkyni namietanému porušeniu článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250d ods. 3 veta prvá OSP konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal, nakoľko úspech v konaní nemal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 17. marca 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková